

- iii) återanställer vissa av de arbetstagare som tidigare varit anställda vid det likviderade företaget och låter dem utföra samma arbetsuppgifter,
- iv) tar emot mindre utrustning från det likviderade företaget?
- 2) Ska artikel 267 FEUF (f.d. artikel 234) tolkas så att Supremo Tribunal de Justiça, mot bakgrund av de faktiska omständigheter som redovisats i den föregående frågan och den omständigheten att de lägre nationella domstolsinstanserna som prövat målet hade meddelat motstridiga avgöranden, var skyldig att begära ett förhandsavgörande från Europeiska gemenskapernas domstol om tolkningen av begreppet "överlåtelse av en verksamhet" i den mening som avses i artikel 1.1 i direktiv 2001/23/EG?
- 3) Utgör gemenskapsrätten och i synnerhet de principer som Europeiska gemenskapernas domstol slog fast i domen i målet Köbler ⁽²⁾ rörande statens ansvar för skador som vållats enskilda på grund av att en nationell domstol som dömer i sista instans har åsidosatt gemenskapsrätten, hinder för att tillämpa en nationell bestämmelse enligt vilken det krävs att det skadevållande avgörandet har upphävts för att en skadeståndstalan mot staten ska kunna väckas?

⁽¹⁾ EUT L 82, s. 16.

⁽²⁾ C-224/01, EU:C:2003:513.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 7 april 2014 – Alfredo Rendón Marín mot Administración del Estado

(Mål C-165/14)

(2014/C 175/38)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo, avdelningen för förvaltningsmål, rotel tre

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Alfredo Rendón Marín

Motpart: Administración del Estado

Tolkningsfråga

Kan en nationell lagstiftning, enligt vilken det inte är möjligt att bevilja uppehållstillstånd till en förälder till en medborgare i Europeiska unionen, vilken är minderårig och beroende av föräldern för sin försörjning, på grund av att föräldern har anmärkningar i belastningsregistret i ansökningslandet, trots att det medför att den minderårige måste avlägsnas från Europeiska unionen, eftersom hon eller han är tvungen att följa med föräldern, anses vara förenlig med artikel 20 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, tolkad mot bakgrund av de domar som meddelats den 19 oktober 2004 i mål C 200/02 ⁽¹⁾ och den 8 mars 2011 i mål C 34/09 ⁽²⁾?

⁽¹⁾ EU:C:2004:639.

⁽²⁾ EU:C:2011:124.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Supremo (Spanien) den 7 april 2014 – Grupo Itevelesa S.L. m.fl. mot Oca Inspección Técnica de Vehículos SA m.fl.

(Mål C-168/14)

(2014/C 175/39)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Supremo, Sala de lo Contencioso Administrativo, Sección Tercera

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Grupo Itevelesa S.L., Applus Iteuve Technology, Certio ITV S.L. och Asistencia Técnica Industrial SAE

Motparter: Oca Inspección Técnica de Vehículos SA och Generalidad de Cataluña

Tolkningsfrågor

- 1) Innebär artikel 2.2 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden ⁽¹⁾ att fordonsbesiktningsverksamhet som i enlighet med nationella bestämmelser bedrivs av privata företag under tillsyn av en medlemsstats myndigheter är utesluten från direktivets tillämpningsområde?
- 2) Om föregående fråga ska besvaras nekande (det vill säga om fordonsbesiktningsverksamhet i princip ingår i tillämpningsområdet för direktiv 2006/123/EG), kan då den grund för undantag som anges i artikel 2.2 i) i direktivet vara tillämplig på grund av att de privata företag som tillhandahåller tjänsten har befogenhet att som säkerhetsåtgärd besluta om körförbud för fordon som uppvisar sådana säkerhetsbrister att det skulle föreligga omedelbar fara om fordonet användes?
- 3) Om direktiv 2006/123/EG är tillämpligt på fordonsbesiktningsverksamhet, medger en tolkning av nämnda direktiv i förening med artikel 2 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/40/EG av den 6 maj 2009 om provning av motorfordons och tillhörande släpfordons trafiksäkerhet ⁽²⁾ (eller med motsvarande bestämmelse i det föregående direktivet 96/96/EG) under alla förhållanden att sådan verksamhet underkastas krav på ett föregående administrativt tillstånd? Påverkas svaret av det som EU-domstolen slog fast i punkt 26 i dom av den 22 oktober 2009 i mål C-438/08 ⁽³⁾?
- 4) Är nationella bestämmelser enligt vilka antalet tillstånd för att inrätta besiktningsstationer är beroende av innehållet i en områdesplan, i vilken den kvantitativa begränsningen motiveras bland annat med behovet av att säkerställa en lämplig geografisk täckning och tjänsternas kvalitet samt av att främja konkurrens mellan olika leverantörer, och som därför innehåller inslag av ekonomisk planering, förenlig med artiklarna 10 och 14 i direktiv 2006/123/EG och – om det direktivet inte är tillämpligt – med artikel 43 i EG fördraget (nu artikel 49 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt)?

⁽¹⁾ EUT L 376, s. 36.

⁽²⁾ EUT L 141, s. 12.

⁽³⁾ EU:C:2009:651

Begäran om förhandsavgörande framställd av Sección Tercera de la Audiencia Provincial de Castellón (Spanien) den 7 april 2014 – Juan Carlos Sánchez Morcillo och María del Carmen Abril García mot Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

(Mål C-169/14)

(2014/C 175/40)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Audiencia Provincial de Castellón

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Juan Carlos Sánchez Morcillo och María del Carmen Abril García

Motpart: Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artikel 7.1 i direktiv 93/13/EEG ⁽¹⁾, enligt vilken medlemsstaterna ska se till att det i konsumenternas intresse finns lämpliga och effektiva rättsmedel för att hindra fortsatt användning av oskäligen villkor i avtal som näringsidkare sluter med konsumenter, hinder för en processrättslig bestämmelse som artikel 695.4 i den spanska civilprocesslagen (Ley de Enjuiciamiento Civil), vilken reglerar möjligheten att överklaga beslut om invändning mot utmätning av in-tecknad eller pantsatt egendom och bara medger överklagande av beslut att avskriva målet eller att ett oskäligt avtalsvillkor inte ska tillämpas, men inte i andra fall, vilket får till direkt följd att utmätningssborgenären får överklaga när utmätningssgäldenärens invändning bifalls och domstolen beslutar att målet ska avskrivas eller att ett oskäligt avtalsvillkor inte ska tillämpas, men att den konsument som är utmätningssgäldenär inte får överklaga om domstolen ogillar hans invändning?